

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że w wypadkach postępowań, w których dłużnik nie uczestniczy do chwili wydania orzeczenia sądu dotyczącego płatności, sąd ma obowiązek rozpatrzenia z urzędu nieuczciwego charakteru warunku umownego i – jeśli powyższe wątpliwość, że taki warunek umowny jest nieuczciwy – ma obowiązek odstąpienia od jego stosowania?
2. Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy sąd krajowy ma obowiązek w całości odmówić wydania orzeczenia nakazującego zapłatę, gdy część roszczenia opiera się na nieuczciwym warunku umownym wpływającym na wysokość dochodzonego roszczenia?
3. Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, lecz odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy sąd krajowy ma obowiązek częściowo odmówić wydania orzeczenia nakazującego zapłatę – w odniesieniu do części roszczenia, która opiera się na nieuczciwym warunku umownym?
4. Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy i na jakich warunkach sąd krajowy ma obowiązek z urzędu uwzględnić skutki związane z nieuczciwym charakterem warunku umownego – gdy istnieją dane dotyczące płatności dokonanych na podstawie tego warunku – w tym dokonać potrącenia z pozostałymi niezapłaconymi zobowiązaniami wynikającymi z umowy?
5. Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte, czy sąd krajowy jest związany wskazówkami sądu wyższej instancji, które zgodnie z prawem krajowym są wiążące dla kontrolowanej instancji – lecz które to wskazówki nie uwzględniają skutków związanych z nieuczciwym charakterem warunku umownego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii**(Sprawa C-174/21)**

(2021/C 206/23)

*Język postępowania: bułgarski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciel: I. Załogin, M. Noll-Ehlers)*Strona pozwana:* Republika Bułgarii**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie, że ze względu na to, iż nie przyjęła wszystkich niezbędnych środków w celu wykonania wyroku Trybunału z dnia 5 kwietnia 2017 r., Komisja/Bułgaria (C-488/15, EU:C:2017:267), Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 260 ust. 1 TFUE w odniesieniu do obszarów i aglomeracji BG0001 Sofia, BG0002 Płowdiw, BG0004 Północny, BG0005 Południowozachodni i BG0006 Południowowschodni;
- Zasądzenie od Republiki Bułgarii na rzecz Komisji płatności kwoty w wysokości 3 156 EUR za dzień, licząc od daty wydania wyroku z dnia 5 kwietnia 2017 r., Komisja/Bułgaria (C-488/15, EU:C:2017:267), do daty wydania orzeczenia w niniejszej sprawie, lub, na wypadek gdyby uchybienie zobowiązaniom zakończyło się wcześniej, do dnia 31 grudnia ostatniego roku niewykonania, lecz w każdym wypadku kwoty nie niższej niż minimalna jednokrotnie płatna kwota w wysokości 653 000 EUR;

- Zasądzenie od Republiki Bułgarii na rzecz Komisji płatności okresowej sankcji majątkowej w wysokości 5 677,20 EUR za dzień w odniesieniu do każdego z obszarów jakości powietrza, licząc od daty wydania wyroku Trybunału w niniejszej sprawie do roku pełnego wykonania wyroku z dnia 5 kwietnia 2017 r., Komisja/Bułgaria (C-488/15, EU:C:2017:267); oraz
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Bułgaria nie wykonała w niezbędnym zakresie wyroku Trybunału wydanego w sprawie C-488/15, ponieważ nadal narusza: (i) swoje zobowiązania określone w art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy; (ii) swoje zobowiązania określone w art. 23 tej dyrektywy.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd –
Błagojewgrad (Bułgaria) w dniu 23 marca 2021 r. – VS / Inspektor w Inspektorata kym Wisszija
sydeben sywet**

(Sprawa C-180/21)

(2021/C 206/24)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Błagojewgrad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VS

Strona przeciwna: Inspektor w Inspektorata kym Wisszija sydeben sywet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽¹⁾ z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW] należy interpretować w ten sposób, że przy wskazaniu celów wylicza on „zapobieganie, prowadzenie postępowań przygotowawczych, wykrywanie i ściganie czynów zabronionych” jako aspekty jednego ogólnego celu?
- 2) Czy przepisy rozporządzenia [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽²⁾ z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych)] mają zastosowanie do [prokuratury] ze względu na to, że zebrane przez nią w charakterze „administratora”, o którym mowa w art. 3 pkt 8 [dyrektywy 2016/680], informacje o danej osobie, odnoszące się do wszczętego przeciwko tej osobie i prowadzonego przez prokuratora postępowania przygotowawczego mającego na celu kontrolę okoliczności dotyczących popełnionego przestępstwa, są wykorzystywane przez prokuraturę w celu obrony przed sądem w charakterze strony postępowania cywilnego – poprzez powiadomienie o fakcie wszczęcia wspomnianego postępowania przygotowawczego lub poprzez przedstawienie materiałów z tego postępowania?

2.1 W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej:

Czy zawarte w art. 6 ust. 1 lit. f) [rozporządzenia 2016/679] wyrażenie „prawnie uzasadnione interesy” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono ujawnienie w całości lub częściowo informacji o danej osobie – zebranych, we wszczętym przeciwko niej postępowaniu prowadzonym przez prokuratora, dla celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych, gdy to ujawnienie jest dokonywane w celu obrony administratora jako strony postępowania cywilnego – i że wyłącza ono konieczność uzyskania zgody osoby, której dotyczą wspomniane dane?

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, L 119, s. 89.

⁽²⁾ Dz.U. 2016, L 119, s. 1.